

Sygn. akt *XVI GC 831/20*

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Cezary Skwara

po rozpoznaniu 17 lipca 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. V. i E. V.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o ustalenie nieistnienia uchwały, ewentualnie o stwierdzenie jej nieważności lub o uchylenie uchwały

w przedmiocie wniosku strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia roszczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Cezary Skwara

Sygn. akt *XVI GC 831/20*

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 17 lipca 2020 r.

Pozwem z dnia 30 czerwca 2020 r. (data stempla pocztowego) powodowie R. V. oraz E. V. wnieśli o ustalenie na podstawie art. 189 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 1964 nr 43 poz. 296), dalej jako "k.p.c.", że uchwała nr 1 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 8 czerwca 2020 r., w przedmiocie odwołania P. V. (1) z funkcji prezesa zarządu tej spółki, nie istnieje, wnosząc ewentualnie o stwierdzenie nieważności tej uchwały na podstawie art. 252 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. 2000 Nr 94 poz. 1037), dalej jako „k.s.h.”. W przypadku nieuwzględnienia powyższych żądań, strona powodowa zgłosiła kolejne żądanie ewentualne, dotyczące uchylania wskazanej uchwały na podstawie art. 249 § 1 k.s.h. Ponadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Strona powodowa wniosła także o udzielenie zabezpieczenia ww. roszczeń poprzez wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały, jak też przez zawieszenie postępowania rejestrowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod sygn. akt WA XII Ns. Rej KRS (...), dotyczącego wpisu zmian (wykreślenie P. V. (1) jako prezesa zarządu pozwanej spółki) na podstawie zaskarżonej uchwały, do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż P. V. (1), był jedynym wspólnikiem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., jak i prezesem zarządu spółki. Poprzez umowy zbycia i darowizn udziałów w spółce, rodzina P. V. (1) przejęła całość udziałów w spółce i obecnie posiadają je w ilości: I. V. – 40 udziałów, P. V. (2) – 30 udziałów, P. V. (1) – 30 udziałów, R. V. – 35 udziałów, E. V. – 35 udziałów. W wyniku konfliktu rodzinnego wspólnicy spółki poróżnili się oraz podzielili na dwie grupy. Z poczty elektronicznej spółki została wysłana wiadomość o zwołaniu przez zarząd, zgodnie z wnioskiem złożonym przez wspólnika w trybie przewidzianym w Kodeksie spółek handlowych, nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 8 czerwca 2020 r., o godz. 12.00. Jednym z punktów porządku obrad miało być przyjęcie uchwały w sprawie zwolnienia P. V. (1) z funkcji prezesa zarządu spółki. Na końcu powyższej wiadomości była zawarta informacja, iż zawiadomienie zostało wysłane na adresy mailowe partnerów przez zarząd. P. V. (1) wysłał do spółki i wspólników wiadomość mailową o odwołaniu powyższego nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników, jednak w kolejnym mailu wysłanym z poczty elektronicznej spółki informacja o odwołaniu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników została zdementowana. Powodowie oraz P. V. (1) w pismach skierowanych do I. V. jako wiceprezesa zarządu spółki złożyli sprzeciw wobec zwołania i odbycia nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników wskazując, iż zgromadzenie zostało zwołane bez uchwały zarządu, czego wymaga art. 235 k.s.h., a ponadto ma się odbyć w trakcie pandemii, mimo iż dwóch wspólników nie będzie mogło wjechać na terytorium Polski. Podczas nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...) jako przewodnicząca poinformowała, iż zgromadzenie zostało zwołane w trybie art. 236 k.s.h. na żądanie wspólnika mniejszościowego P. V. (2), a na samym zgromadzeniu obecni są wspólnicy reprezentujący 100 głosów oraz 58,82% kapitału zakładowego, wobec czego zgodnie z art. 241 k.s.h. zgromadzenie władne jest do podejmowania ważnych uchwał. Powodowie uznali, iż wobec tak istotnej sprawy jak odwołanie prezesa zarządu spółki ich osobisty udział w zgromadzeniu jest konieczny, w związku z czym nie udzielili nikomu pełnomocnictwa i nie wzięli udziału w zgromadzeniu ze względu na brak możliwości przekroczenia polskiej granicy. Zaskarżona uchwała o odwołaniu prezesa zarządu spółki została podjęta 100 głosami „za”, przy jednoczesnym braku głosów wstrzymujących się oraz „przeciw”. Powodowie wskazali, iż spółka jest w bardzo dobrej kondycji finansowej i jedynym powodem podjęcia zaskarżonej uchwały jest konflikt rodzinny pomiędzy P. V. (1) a I. V..

Zdaniem powodów przedstawione przez nich dokumenty uprawdopodobniają ich roszczenia. Jednocześnie powodowie wskazali, iż ich interes prawy w udzieleniu zabezpieczenia wynika z realnej obawy, iż I. V. jako jedyny reprezentant spółki dokona szybki, nieracjonalnych i dalece niekorzystnych zmian w sposobie prowadzenia spraw pozwanej spółki, w szczególności w kwestii zobowiązań zaciąganych przez spółkę. Zdaniem powodów tego rodzaju konsekwencje nie będą do naprawienia w przyszłości (pозew k. 3-85).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wniosek powodów nie zasługiwał na uwzględnienie.

W myśl art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez Sąd można żądać udzielenia zabezpieczenia, które zgodnie z art. 730 § 2 k.p.c. Sąd może udzielić przed wszczęciem postępowania lub w jego toku. Zgodnie z brzmieniem art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Pojęcie interesu prawnego zostało dookreślone przez ustawodawcę w § 2 przepisu, a zatem o jego istnieniu mówić można wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Tak wskazane warunki dopuszczalności zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, co oznacza, że brak chociażby jednej z nich powoduje, że zabezpieczenie roszczenia jest niedopuszczalne. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia odpowiada obowiązkowi uprawdopodobnienia wiarygodności roszczenia.

Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że powodowie przedstawili i należycie uzasadnili twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia.

Należy przyjąć, że roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie. Uprawdopodobnienie nie daje więc pewności co do prawdziwości twierdzeń o istnieniu konkretnego roszczenia, lecz pozwala jedynie przyjąć, iż jest ono prawdopodobne. W fazie rozpoznawania wniosku o udzielenie zabezpieczenia wystarczającym jest jedynie przeprowadzenie wstępnej analizy zaoferowanego materiału dowodowego, to jest wysnucie wniosku, czy na podstawie dowodów zaoferowanych przez powodów można postawić tezę o przysługującym mu roszczeniu wobec obowiązanego. Niewątpliwie jednak ów wniosek może się nie ostać w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego, co jednak nie ma wpływu na ocenę zasadności udzielenia zabezpieczenia. Istota postępowania zabezpieczającego wyraża się bowiem w tym, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia, jest więc oczywistym założeniem tej instytucji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 lutego 2015 r., I ACa 800/14, LEX nr 174577).

Zdaniem Sądu należy uznać, iż roszczenie powodów o ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c., że uchwała nr 1 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 8 czerwca 2020 r., w przedmiocie odwołania P. V. (1) z funkcji prezesa zarządu tej spółki, nie istnieje, nie zostało uprawdopodobnione zgodnie z wymogami art. 730¹ k.p.c. Sąd podziela bowiem stanowisko, zgodnie z którym należy odrzucić konstrukcję tzw. uchwały nieistniejącej.

Podstawowy podział podejmowanych uchwał to podział na uchwały: prawidłowo podjęte, wadliwe (które mogą ulec uchyleniu - art. 249 k.s.h.) i nieważne (wobec których można żądać stwierdzenia nieważności - art. 252 k.s.h.). Wskazany dychotomiczny podział jest wyczerpujący z punktu widzenia wadliwości podjętych uchwał. Ustawodawca wprowadził więc dwa tryby zaskarżania uchwał i nie ma podstaw do rozszerzania tego katalogu. Założeniem ustawodawcy było kompleksowe uregulowanie zaskarżalności uchwał zgromadzenia wspólników i tryb dotyczący uchwał sprzecznych z ustawą ma zastosowanie także do uchwał określanych mianem nieistniejących. Przez pojęcie "uchwały sprzecznej z ustawą" należy bowiem rozumieć uchwałę naruszającą przepisy prawa dotyczące tak samego procesu podejmowania uchwały, jak i treści uchwały (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 19 stycznia 2016 r., sygn. akt VI ACa 777/15; LEX nr 2004483).

Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 16 lipca 2009 r., podjęcie uchwały przez nieprawidłowo zwołane zgromadzenie, czy przez osoby nieuprawnione, przy braku kworum, czy przy niewłaściwej liczbie głosów, narusza przepisy ustawy określające wymogi, jakie muszą być spełnione przy podejmowaniu uchwał. Tak więc i dla takich uchwał, jako sprzecznych z ustawą, ma zastosowanie wprowadzony do kodeksu spółek handlowych tryb stwierdzania sprzeczności uchwały z ustawą i trybu tego nie można obchodzić w drodze nieprzewidzianej w ustawie konstrukcji uchwały nieistniejącej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 lipca 2009 r., V ACa 241/09, LEX nr 551990). Wyłączenie stosowania art. 189 k.p.c. ogranicza niepewność wspólników i członków organów spółki co do zaskarżenia danej uchwały w przyszłości.

Art. 252 § 1 k.s.h. wprost stanowi, że przepisu art. 189 k.p.c. nie stosuje się w przypadku powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników. Przepis ten pełni zatem funkcję ochronną i niemożliwe jest kwestionowanie równoległe uchwał na podstawie ogólnej z art. 189 k.p.c., skoro przepisy k.s.h. wprost wskazują w jakich okolicznościach i w jakim czasie można skarżyć uchwały. Nadto, stosowanie w takim wypadku podstawy z art. 189 k.p.c. stanowiłoby obejście terminu na wniesienie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników czy uchylenie takiej uchwały na podstawie art. 249 k.s.h., tworząc w ten sposób możliwość skarżenia uchwał bezterminowo i omięcia podstawy wskazane w k.s.h. Tego rodzaju stanowisko zostało wyrażone również w innych orzeczeniach sądów powszechnych, które odnoszą się zarówno do uchwał wspólników w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, jak i zgromadzenia akcjonariuszy w spółce akcyjnej, gdyż w tym przypadku powyższe sytuacje kształtują się w sposób analogiczny (podobnie: Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 19 lutego 2013 r., V ACa 759/12, Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 11 grudnia 2012 r., I ACa 1174/12, Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 29 września 2011 r., I ACa 730/11, Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyrokach z 16 lipca 2009 r., V ACa 241/09, oraz z 3 lipca 2008

r., V ACA 227/08, czy Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyrokach z 30 stycznia 2008 r., I ACA 612/07 i z 2 marca 2004 r., I ACA 9/04).

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż w sytuacji, gdy powodowie kwestionują prawidłowość zwołanego nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników V.# (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 8 czerwca 2020 r., brak jest podstaw do konstruowania powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały na podstawie art. 189 k.p.c. Powodowie, którzy posiadają legitymację z art. 252 § 1 k.s.h. w zw. z art. 250 k.s.h., mogą wystąpić we właściwym czasie z powództwem o stwierdzenie nieważności w ich ocenie prawnie wadliwej uchwały, zgodnie z właściwym przepisem k.s.h. i zdaniem Sądu tego rodzaju drogę należy uznać za jedynie dopuszczalną i zasadną, natomiast nie mają rację powodowie wywodząc swoją legitymację z możliwości zastosowania art. 189 k.p.c. Tym samym roszczenie główne o ustalenie nieistnienia uchwały na podstawie art. 189 k.p.c. należało uznać za nieuprawdopodobnione.

Zdaniem Sądu powodowie uprawdopodobnili natomiast roszczenie ewentualne o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. Jak wynika z protokołu z powyższego nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanej spółki z dnia 8 czerwca 2020 r., zostało ono zwołane w trybie art. 236 k.s.h. na żądanie wspólnika mniejszościowego P. V. (2). Jak stanowi art. 236 § 1 k.s.h., wspólnik lub wspólnicy reprezentujący co najmniej jedną dziesiątą kapitału zakładowego mogą żądać zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników i umieszczenia określonych spraw w porządku obrad tego zgromadzenia wspólników. Żądanie takie należy złożyć na piśmie zarządowi najpóźniej na miesiąc przed proponowanym terminem zgromadzenia wspólników. Niezależnie od tego, czy P. V. (2) posiada 30 udziałów, tak jak wskazał powód w treści pozwu, czy też 46 udziałów, tak jak wynika to z odpisu KRS pozwanej spółki, należy wskazać, iż P. V. (2) posiada powyżej 10% udziałów w pozwanej spółce, a zatem była uprawniona do zgłoszenia żądania z art. 236 k.s.h. Zgodnie z art. 205 § 2 k.s.h., żądanie zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników może być złożone każdemu członkowi zarządu, niezależnie od sposobu reprezentacji spółki (K. Strzelczyk, w: Potrzeszcz, Siemiątkowski, Komentarz KSH. Sp. z o.o., 2001, s. 467). Jak wskazywali powodowie, I. V. pełni funkcję wiceprezesa zarządu pozwanej spółki i nawet gdyby przyjąć za prawdziwe twierdzenia strony powodowej, iż rzeczywiście dotychczas I. V. nie angażowała się w sprawy spółki, to nie zmienia to faktu, iż formalnie I. V. jest członkiem zarządu pozwanej spółki, a zatem mogło być do niej skierowane żądanie z art. 236 k.s.h. Należy natomiast wskazać, w oparciu o literalną wykładnię art. 235 k.s.h., że prawo zwołania zgromadzenia przysługuje organowi spółki, nie zaś poszczególnym jego członkom, gdyż tam, gdzie ustawodawca przyznaje określone prawo każdemu z członków z osobna, możliwość taką wyraźnie wskazuje (por. art. 250 pkt 1 czy art. 271 pkt 1 k.s.h.). Jeżeli zgromadzenie zwołuje organ spółki, stosowna decyzja powinna zapaść w formie uchwały, podejmowanej większością głosów wymaganą dla uchwał tegoż organu. (J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 7, Warszawa 2020). Należy wskazać, iż mimo faktu, że I. V. jest uprawniona jako wiceprezes zarządu pozwanej spółki do jej samodzielnej reprezentacji, to jednak zwoływanie zwyczajnego lub nadzwyczajnego walnego zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością należy - w zasadzie - do kompetencji zarządu (art. 235 § 1 KSH) i wchodzi w zakres czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki, a nie z jej reprezentacją (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 26 marca 2014 r., V CSK 220/13, Legalis nr 994644). Należy podkreślić, iż zgodnie z dominującym poglądem, wyrażonym m.in. przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 czerwca 2010 r., z art. 236 § 1 k.s.h. wynika obowiązek, a nie uprawnienie zarządu do zwołania zgromadzenia wspólników na żądanie co najmniej 1/10 wspólników, co nie oznacza, iż samo zgłoszenie tego rodzaju żądania powoduje „automatycznie” zwołanie tego ww. zgromadzenia, gdyż wymaga to podjęcia stosownej uchwały przez zarząd spółki. Za taki poglądem przemawia językowe i funkcjonalne rozumienie art. 236 § 1 k.s.h., które pozwala przyjąć, że z tego przepisu nie powinno się wyprowadzać wniosku o braku obowiązku zarządu do zwołania zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na żądanie co najmniej 1/10 udziałowców. Gdyby przepis ten nie zawierał zobowiązania zarządu do wskazanej czynności, to byłby zbędny. Naprawienia szkody wyrządzonej spółce z ograniczoną odpowiedzialnością niezwołaniem nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników można dochodzić na ogólnych zasadach odpowiedzialności odszkodowawczej (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 15 czerwca 2010 r., II CNP 8/10, OSNC 2011 nr 1, poz. 11, str. 71, Biul. SN 2010 nr 10, MoP 2011 nr 14, str. 764, MPH 2011 nr 2, OSP 2012 nr 1, poz. 4, str. 16, Legalis). Zdaniem Sądu powodowie uprawdopodobnili natomiast, iż zarząd pozwanej spółki nie podjął stosownej uchwały w przedmiocie zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia

wspólników. Jak wynika z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, prezes zarządu pozwanej spółki (...) nie wiedział o zwołaniu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników i sprzeciwiał się temu. Podjęcie przez zarząd spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uchwały o zwołaniu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników bez obecności jednego z członków zarządu, który o posiedzeniu nie był zawiadomiony nie powoduje bezskuteczności jego zwołania, a podjętych na nim uchwał za nieistniejące. Uchwały takie mogą być natomiast zaskarżone na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 16 lutego 2005 r., III CK 296/04, Legalis nr 68986). Zdaniem Sądu roszczenie strony powodowej o stwierdzenie na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. nieważności uchwały nr 1 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 8 czerwca 2020 r. należy uznać za uprawdopodobnione, gdyż powodowie uprawdopodobnili, iż w powyższym przedmiocie nie została podjęta stosowna uchwała zarządu pozwanej spółki. Jednocześnie powodowie uprawdopodobnili, iż są wspólnikami pozwanej spółki, którzy nie byli obecni na zgromadzeniu wadliwie zwołanym. Należy bowiem wskazać, iż wadliwie jest zwołane zgromadzenie wspólników m.in. gdy dokonał tego organ lub osoba nieuprawniona (A. Opalski [red.], Kodeks spółek handlowych. Tom IIB. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Komentarz. Art. 227–300, Warszawa 2018). Należy zatem uznać, iż powodowie wykazali swoją legitymację wynikającą z art. 252 § 1 k.s.h. w zw. z 230 pkt 4 k.s.h. Ponadto powodowie wnieśli powództwo z zachowaniem terminu wynikającego z art. 252 § 3 k.s.h.

W ocenie Sądu powodowie nie uprawdopodobnili jednak interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Zgodnie z art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia wiąże się ze wskazaniem dwóch okoliczności, które przemawiają za udzieleniem zabezpieczenia, tj. uniemożliwienie wykonania orzeczenia, albo możliwość powstania poważnych trudności w jego wykonaniu lub osiągnięciu celu, dla którego prowadzone jest postępowanie. Możliwość udzielenia zabezpieczenia powinna zatem być przez sąd oceniana w dwóch płaszczyznach, z uwzględnieniem z jednej strony konserwacyjnego charakteru postępowania zabezpieczającego, a jednocześnie oceny czy brak zabezpieczenia nie utrudni osiągnięcia celu prowadzonego postępowania. W literaturze przyjmuje się, iż w sprawach dotyczących roszczeń niepieniężnych konieczne jest uprawdopodobnienie, iż istnieje realne zagrożenie zaistnienia zmian w stanie faktycznym tego rodzaju, że ich późniejsze odwrócenie nie będzie możliwe, co w konsekwencji uniemożliwi wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia (Stefańska E. [w:] Manowska M. (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom II., Komentarz t. I, wyd. III, WK, 2015).

Zdaniem Sądu należy uznać, iż argumentując uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia powodowie wskazywali na czysto teoretyczne sytuacje, które mogłyby mieć miejsce, jednak nie wiąże się to z realną obawą, iż rzeczywiście one wystąpią. Trudno bowiem uznać, że istnieje realna obawa, iż I. V. podejmie nieracjonalne i niekorzystne dla pozwanej spółki działania, gdyż nic za przyjęciem tego rodzaju twierdzeń nie przemawia. Konflikt wewnątrz spółki między jej członkami zarządu oraz wspólnikami nie zdaje się mieć na celu np. wyprowadzenie majątku spółki do innego podmiotu, co wówczas uprawdopodobniałoby twierdzenia, iż I. V. podejmie działania niekorzystne dla pozwanego. Trudno również wywnioskować na jakie działania wskazywała strona powodowa stwierdzając, iż „ryzyko związane z wykreśleniem dotychczasowego prezesa zarządu pozwanej spółki dotyczy również jej relacji z bankami”. I. V. pełni funkcję członka zarządu pozwanej spółki od 18 lat i na podstawie przedstawionych przez powodów dokumentów nie jest możliwe ustalenie, iż obecna wiceprezes zarządu pozwanego nie będzie potrafiła w sposób kompetentny prowadzić spraw pozwanej spółki. Wszelkie twierdzenia strony powodowej co do możliwości podejmowania przez wiceprezes zarządu działań mających daleko idące, negatywne konsekwencje dla pozwanego, są jedynie ogólnikowymi, czysto teoretycznymi rozważaniami powodów i nie zostały w żaden sposób uprawdopodobnione. W związku z powyższym, zdaniem Sądu należało uznać, iż powodowie nie uprawdopodobnili interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Ze względu na fakt, iż warunki udzielenia zabezpieczenia, czyli uwiarygodnienie roszczenia oraz uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, mimo uprawdopodobnienia roszczenie ewentualnego przez powodów, należy uznać udzielenie zabezpieczenia za niedopuszczalne i oddalić wnioski.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO Cezary Skwara

ZARZĄDZENIE: (...)